

**Hoogfeest van Christus, Koning van het heelal
Diocesane Wereld Jongeren Dag
Wageningen, 26 november 2023**

Zo'n 60 jaar geleden heeft onder veel katholieken de gedachte postgevat dat het voor een christen genoeg was als hij maar goed was voor anderen. Bidden, naar de kerk gaan, de Bijbel lezen of de sacramenten vieren, nou ja, dat was niet zo belangrijk. Dat kon je ook wel achterwege laten.

Dat je als christen goed moet zijn voor je medemensen, dat klopt. Maar wat is onze *motivatie* om goed te zijn voor anderen? Veel mensen antwoorden op die vraag: andere mensen helpen, dat geeft me zo'n 'goed gevoel'. Maar als het alleen daarom gaat, doen we het feitelijk uit zelfliefde.

Maar ga het maar eens opbrengen om iemand te helpen die psychisch verward is, verslaafd of dement. Daar krijg je niet altijd zo'n goed gevoel van. Die mensen kunnen ons door hun toestand niet zoveel teruggeven. Integendeel, ze kunnen ons juist het leven heel lastig maken.

Mensen die denken dat het bij een christen alleen maar op erop aankomt dat hij goed is, maar niet dat hij bidt, de kerk (Gods huis) bezoekt, de Bijbel leest en de sacramenten viert, vergeet dat Jezus op diverse plaatsen in het Evangelie over het Laatste Oordeel spreekt. We kunnen daarbij denken aan het Bijzonder Oordeel dat Christus over ons uitspreekt wanneer we na de dood voor Hem staan of aan het Universele Oordeel aan het einde van de tijd.

In het Evangelie van deze zondag beschrijft Jezus hoe we ons dat Laatste Oordeel moeten voorstellen. Jezus scheidt de mensen die voor Hem staan in schapen en bokken. De schapen mogen het eeuwige Rijk Gods, de Hemel, binnengaan omdat zij Hem hebben gediend in hun naaste die in nood verkeerde. De bokken, die dat hebben nagelaten, wordt de toegang tot de Hemel ontnomen.

Bij een voorbespreking van de toediening van de laatste sacramenten aan een man die op sterven lag, nu bijna 40 jaar geleden, had ik een gesprek met zijn echtgenote en zijn dochter. Die dochter was een rebelse tante. Ze maakte allerlei bezwaren tegen de uitvaartliturgie van de Kerk en wilde ook niet dat ik haar vader voor het toedienen van de ziekenzalving en de communie zou vragen of hij wilde biechten. Toen aan de orde kwam dat ik als kapelaan in mijn eentje werkte in een parochie van ruim 7.000 mensen, merkte de dochter op: "onze parochie is veel kleiner, maar we hebben zowel een pastoor als een kapelaan; ik weet echt niet waar dat voor nodig is." Waarop haar moeder snedig opmerkte: "nou, misschien zijn er bij jullie wel meer bokken." Dat hielp, want daarmee had zij voor de rest van het gesprek de mond van haar dochter gesnoerd. Ik ben haar daar tot op de dag van vandaag nog dankbaar voor.

Het is overigens een op het eerste gezicht vreemd onderscheid dat Jezus maakt: namelijk tussen schapen en bokken. De mannen in de kerk beginnen al wat donker en gebelgd te kijken. 'Bokken', zijn dat geen mannetjesgeiten? En 'schapen' zijn een vrouwtjesvariant. Heet een mannelijk schaap niet 'ram' of 'bok'? We zouden bijna de indruk kunnen krijgen dat alleen vrouwen voor het eeuwige Rijk Gods in aanmerking komen.

Ik kan de mannen onder ons geruststellen. Het Griekse woord in het Evangelie dat hier met 'bok' is vertaald, heeft meerdere betekenissen. Het kan 'bok', 'kind' of 'jochie' betekenen, maar ook een 'minderwaardig dier' in het algemeen. En het laatste is hier feitelijk bedoeld. De schapen kunnen dus mannen zowel als vrouwen zijn. En dat geldt ook voor de 'bokken'.

De gelijkenis die Jezus vertelt over het Laatste Oordeel maakt duidelijk dat het er niet om gaat goed te doen, omdat het een goed gevoel geeft - al is dat uiteraard niet verboden. Jezus noemt als *diepste motivatie* dat we Hem in onze medemens in nood herkennen en Hem en onze medemens tegelijk dienen als we deze te hulp schieten. Maar om in onze medemens in nood Jezus te kunnen herkennen, is het vereist dat we goed met Jezus vertrouwd zijn. En we raken alleen maar met Hem vertrouwd door gebed, door het lezen van de Bijbel en de viering van de sacramenten, vooral dat van Boete en Verzoening (de biecht) en de Eucharistie. Bovendien geeft Jezus ons daarin de kracht om het op te brengen om voor de medemens goed te zijn, ook al hebben we daar geen fijne en mooie gevoelens bij.

En laten we één ding vooral niet vergeten: Jezus dient ons als eerste. Hij stilt onze honger en dorst naar de waarheid en de liefde door de ogen van onze ziel voor Hem en Zijn Evangelie te openen. Hij bezoekt ons als we ziek zijn, want aan de ziel die Christus en Zijn Evangelie niet kent, mankeert iets wezenlijks. Hij bezoekt ons ook, wanneer we gevangen zijn door de zonde, daar slaaf van zijn. En verlost ons daarvan door Zijn kruisdood en verrijzenis.

Als wij manifest vanuit ons geloof in Jezus medemens bijstaan, dan kunnen we hen helpen ook te ontdekken wat Jezus innerlijk voor hen wil doen. Uiteraard zonder ons geloof op te dringen. Dan kunnen ook de ogen van hun ziel opengaan voor Jezus als het liefdevolle gelaat van de eeuwige Vader. En dan kunnen zowel wij als zij bij het Laatste Oordeel tot onze vreugde ontdekken dat we Jezus voor altijd in Zijn liefdevolle ogen mogen zien.

Kortom, de medemens in nood bijstaan, bidden, de Bijbel lezen en de sacramenten vieren horen in het licht van de eeuwigheid onlosmakelijk bij elkaar. Amen